

Adam Karpiński

"Literackie studia i szkice rumunistyczno-polonistyczne", Ion Constantin Chitimia, Tłum. (z rum.) Z. Hryhorowicz (i in.), Red. H. Misterski, Warszawa 1983 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 28/1-2 (95-96), 332

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CHITIMIA Ion Constantin: Literackie studia i szkice rumu-
nistyczno-polonistyczne. Tłum. (z rum.) Z. Hryhorowicz(i
in.). Red. H. Misterski. Warszawa 1983, PWN, ss. 467, zł 450,-

Książka składa się z trzech części. Pierwsza "Kontakty polityczno-kulturalne dawnej Polski z księstwami rumuńskimi" zawiera m.in. monograficzne opracowanie odnalezioną przez Olgierda Górkę w 1911 r. "Kroniki czasów Stefana Wielkiego Mołdawskiego", studia na temat wpływów humanizmu polskiego na kulturę rumuńską, szkice o zachodnim i południowo-wschodnim humanizmie oraz rozprawy o szczegółowych zagadnieniach renesansowej poezji polskiej. Na część drugą ("Mickiewicz i Rumuni - Eminescu w Polsce") składają się studia nad literaturą romantyczną obu krajów, zwłaszcza recepcja Mickiewicza w literaturze rumuńskiej. Osobny szkic poświęcono polskiej recepcji Michała Eminescu. Część trzecia zawiera dwie rozprawy folklorystyczne: "Uniwersalny świat przysłów" i "Ludowa ballada rumuńska w perspektywie europejskiej".

BP/95-96/29

A.K.

CHWIN Stefan: Myśl polska po "zmierzchu bogów". O "Oziminy" Wacława Berenta. "Pamiętnik Literacki" 1984 z. 1 s. 117-143.

Interpretacja "Oziminy" osadzająca jej sensy wokół nadrzędnego dylematu obecnego w powieści: dążenie do demitologizacji dotychczasowych wizji rewolucji łączone jest z pragnieniem i potrzebą mitu tego rodzaju. Berent - wywodzący autor - odwołując się do nietzscheanizmu stwarzał jakość nową, "stwarzał mit obdarzony samowiedzą, nieostateczny, zawieszony między wiarą a niewiarą".

BP/95-96/30

M.L.